

...όλα τα αυτοκίνητα ήταν κάποτε ένα όνειρο σε κάποιο μυαλό.

Peter Gabriel (Ο Βρετανός μουσικός είχε γράψει τούτο το στίχο το '86 στο κομμάτι Mercy street
, για την ποιήτρια
Anne
Sexton
).

Το παρελθόν που προβάλλεται στο παρόν.

Η ιστορία της αυτοκινητοβιομηχανίας αποτελεί μια διάψευση της ρήσης του Mark Twain που φέρεται ειπών, πως
:

"Για την πλειοψηφία από εμάς, το παρελθόν είναι μια λύπη, το μέλλον ένα πείραμα"

. Ε! δεν ισχύει ούτε το ένα ούτε το άλλο. Το αυτοκινητικό παρελθόν είναι συχνά λαμπρό, τολμηρό, βίαιο αλλά και τρυφερό, όχι όμως λυπητερό. Ταυτόχρονα, το μέλλον δεν προμηνύεται και τόσο πειραματικό. Βεβαίως, ο δημιουργός του Τόμ Σώγιερ και του Χώκμπερυ Φιν ήρθε στον κόσμο το 1835, όταν η ιδέα της αυτοκίνησης δεν είχε καν συλληφθεί.

Από το τέλος του 19ου αιώνα όμως, όλο το ιδεολόγημα της άρχισε να αποκτά μια αφάνταστη δυναμική που θα άλλαζε όχι μόνον τη ζωή των ανθρώπων αλλά και την μορφή του πλανήτη.

Αυτήν ακριβώς τη σχέση των αυτοκινήτων του παρελθόντος με το σήμερα, θα αφουγκραστο ύμε στην παρούσα ενότητα.

Telling

stories

λοιπόν,

ή λέγοντας ιστορίες, για το πως το αυτοκινητικό παρελθόν προβάλλεται στο παρόν.

Ξεκινάμε με την

Audi

. Θα γυρίσουμε 60 χρόνια πίσω προκειμένου να προσέξουμε την:

Μεταπολεμική πορεία των 4 κύκλων

Ελάχιστα ήταν τα αυτοκίνητα που κυκλοφορούσαν στην Ελλάδα, μισό αιώνα νωρίτερα στις αρχές της δεκαετίας του '60. Λιγότερα από δεκαπέντε χρόνια, είχαν περάσει από την λαίλαπα του Εμφυλίου και ο τόπος αγωνιζόταν να ξεπεράσει το φάσμα του τρόμου, το δέος της φτώχειας. Έτσι η κατοχή αυτοκινήτου, ήταν μια πολυτέλεια και η χρήση του μια μικρή περιπέτεια αν αναλογισθεί τις συνθήκες που επικρατούσαν. Μέχρι το '62 κυκλοφορούσαν λιγότερα από 100.000 αυτοκίνητα, και το απόφθεγμα που αναφέρει ότι:

“οι Αμερικανοί που δεν κατέχουν αυτοκίνητα, είναι πολύ νέοι ή πολύ ηλικιωμένοι, είτε είναι ανάπηροι είτε κατοικούν στο

Manhattan

”

δεν είχε καμιά εφαρμογή στην Ελλάδα εκείνης της εποχής.

Μολοντούτο, η αγορά τους αυτοκινήτου είχε αρχίσει να κινείται από την προηγούμενη δεκαετία. Μαζί της αναδύονταν, οι πρώτες μεταπολεμικές γενιές όλων των ειδικοτήτων που είχαν εμπλοκή στο χώρο. Αντιπρόσωποι, πωλητές, μηχανικοί, οδηγοί αγώνων, αλλά και εκδότες ή δημοσιογράφοι ειδικευμένοι στο θέμα.

Έτσι η ύλη του περιοδικού “Βολάν” είναι μια ιδιαίτερα χρήσιμη, αν όχι μοναδική, πηγή για την εποχή εκείνη και μας τροφοδοτεί με πλούσιο υλικό.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ 1961 Απρ. Φόβλος 7 **ΑΠΟΡΙΕΣ ΤΟΥ "ΒΟΛΑΝ",** **ΚΟΙΝΗ ΑΓΟΡΑ ΚΑΙ ΕΙΣΦΟΡΑ**

